

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**REPERTO||RIVM LIBRORVM TRI||VM IOANNIS BOEMI DE
OM||NIVM GENTIVM RITIBVS,||**

Boehme, Johann

Augustæ Vindelicorum, 1520

VD16 VD16 B 6316

De Creta insula, & Cretensium celebratis moribus. Cap. Quartum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98144)

stat ex duo de triginta senibus : si eo nō accesserint eorum maxime propin-
 qui, duo senatores ius regum obtineant, duos calculos ponendi, terciū pro se
 ipsis, viuentibus hæc regibus a republica Spartiatarū tribuuntur, illa defun-
 ctis. Equites per vniuersam Laconicam orbitum Regis enunciant, Fœminæ
 per urbem circumeuntes ollas pulstant: quūq; hoc fit, necesse est, ex singulis
 domibus duos ingenuos, marem & fœminā luctu fœdari, magnis pœnis (ni
 si hoc faxint) impositis. Eadem circa funus regū consuetudo Lacedæmonijs
 est, quæ Barbaris Asiaticis, Nam plærīq; Barbarorū eodem ritu in mortibus
 regum vtuntur. Siquidem posteaq; mortem obiit Lacedæmoniorū rex, oportet
 eius exequijs adesse ex omni Lacedæmonis regione necessarios quosq;
 Spartiatarū, qui sunt numero vicenorū, quorum & item seruorū atq; ipsorum
 Spartiatarū: posteaq; multa milia in vnum coacta sunt promiscua cū mulie-
 ribus frontes suas intrepide plangunt, & vlulatu immenso vtuntur. vltimū
 quenz; regum dicentes semper fuisse optimū. Qui vero regum in bello pe-
 riit, eius simulacrū, quum expresserunt, in thoro beneftrato efferunt: cuius
 tumulatione decem dies iusticiū est, nullusq; magistratuū confessus, sed
 luctus continuus: in hoc quoq; cum Persis isti conueniunt, q; defuncto rege
 alter, qui succedit, liberat ære alieno: quicunq; Spartiata aliquid aut regi aut
 reipublice debebat. Apud Persas, qui rex creatus est, omnibus ciuitatibus tri-
 butum, quod debebat remittit. Cum Ægyptijs etiam Lacedæmonij in hoc
 congruunt, q; eorum præcones & tibicines & coqui in paterna artificia succe-
 dunt, & coquus e coquo, & tibicen ex tibicine, & præco ex præcone gignitur,
 neq; vlli propter vocalitatem alijs insidiantes seiplos ingerunt, sed in pater-
 no opere perseverant, atq; hæc quidem ita fiunt.

Honor defū-
 ctis regibus
 exhibitus

Barbarorū a
 siāncorū mos
 in regū mor-
 te.

Exegæ regū
 Lacedæmo-
 niarū.

Publicus in
 Lacedæmo-
 niarū regum
 funere luctus.

Tumulatio.

Persæ & La-
 cedæmonij
 conueniunt.
 Ægyptij & La-
 cedæmonij
 conueniunt.

Iusticiū. i.
 iuris dicitur
 in inter-
 uillio

De Creta insula, & Cretensium celebratis
 moribus. Cap. Quartum.

Creta, quæ & Candia dicitur, insula in medio ponto Centū urbium fa-
 ma clara: hæc vt Strabo scribit a septentrione Ægeo alluitus pelago &
 Cretico, ab austro Libyco, ad occidentem Egiptam & Cythera spectat,
 ad orientem Carpathon, habet in longitudine, cclxx. milia passuū, in latitudi-
 ne quinquaginta milia. Circuitus eius. dlxxx. milia passuū complectitur. In-
 signes in ea vrbes sunt Cortina Cydonea Gnosum, Minois regia, & Strabo
 nis chronographi patria. & Ida mons omniū qui in ea sunt celeberrimus,
 celsissimo is vertice assurgit. Apollodorus longitudinem eius duū milium
 trecentūq; stadiorū tradit, circuitū quinq; milium & amplius. Artemidorus
 mille minus. Nullū in Creta animal noxiū est. Serpens ibi nulla: nulla no-
 ctua: & si inueniat statim morit. Capris copiosa. Ceruis eget. Optimi vini fe-
 racissima. herbā producit, quæ diptamos dicit: & Alunolam, quæ morfa diu-
 turnam famem phibet. Sfalangos etiā venenatos gignit, & lapidem q; Idæus
 dactylus dicit. Cureta olim vocabat̃ ab habitantibus Curetibus & per synco-
 pam Creta. Alij dicunt Cretā dictā a Crete quodā Iouis filio Curetū Rege.
 Alij a Crete Nympha Hesperidis filia. Incultū hoim genus a principio ha-
 buit Rhadamanthus ad mansuetiores vitæ ritus pduxit; sequutus inde Mi-

Cretæ descri-
 ptio

Idæ montis
 descriptio.

In Creta nul-
 lum animal
 noxiū

Creta Cre-
 ta per synco-
 pam

De oim gentiū ritibus.

nos qui æquitate & iusticia adhuc magis excoluit. Plato author est Lacedæmonios & alias vetustissimas Græcię ciuitates hinc sibi leges & instituta quæ siuiffe. Optimū gentis statū euertit primo tyrānicus dominatus, mox & Ciliicum latrocinia. Fuit gens ab initio libertatis studiosa ea se possidere arbitratū, quę nō esset tyrannorū libidinibus exposita, fuit & concordię ppetua cura, quę seditioni diuitiarū auaricię alumnē inimica est. modice pinde antiquitatis frugaliterq; vitā agitare. Frequentabant pueri cōuentus quos greges nominabant. Adultę ætatis viri publica inter se conuiuia celebrare, arma reipublicę causa tractare, ab ineunte ætate corpa laboribus exercere. Maris æstus & frigora ppeti, accliuēs semitas saltusq; cursu superare, in gymnasijs pugnas ciere, arcibus & sagittis plurimū vti, in armis saltationem, quā pyrrhice nō minant, vulgo celebrare. flexu corpis hæc saltatio fiebat, quo plagæ telacq; euitarentur. sagulū & militarem calceū sibi inducere, arma p̄ciosissimū munus credere, tantū ad hæc rei maritimę studiū, vt in prouerbiū abierit, si quis quæ nosset se nescire dissimularet Cretes diceret pelagus nescit. Inter æquales cōnubia conciliari, ex omnib; iuuenū cœtu virginibus sibi sponfos optare ius erat, nec prius paterna domo abduci moris erat, q̄ ad domesticā administrationem essent idoneę. Dotis magnitudo fuit, si frater aderat, patrimonij dimidium. Pueri ex legibus literas & cantilenas & musicæ artis modulamina quædā discabant. ad virosq; Syssitia pducti humi vilibus tecti amiculis sedebant, illisq; pugnā cientibus ministrare. puerorū validissimus maximeq; elatus ductabat gregem. pro viribus singuli plurimos aggregabant æquales, ad venationes egredi, cursu exercebant corpa, stans diebus puerorū cœtus ad tybiā & lyræ cantū inter se cōmitti, vt in re bellica cōsueuere. Huius gentis etiā fuisse quidā memorant lætos dies candido notare calculo, tristes atq; molestos atro; etsi plures hunc morem ad Thracēs referunt.

De Thracia, Thracumq; feris moribus. Capitulum Quintum.

Rhomania **T**hracia, quę hodie Rhomania appellat, Europæ regio est, inter partes Scythiæ computata, Macedoniā sequit, a septentrione Istrū habet, ab oriente Pontū ac propontidem, a meridie Egeū mare, olim Scythos, postea Thracia, a Thrace Martis filio, siue ab asperitate appellata, Græci em̄ Thracię quæ d̄ḡ αχus asperū dicunt. Regio est vt Pomponius scribit nec cœlo, nec solo q̄ vbi mari vicinior est satis foecunda t̄pataq; frigida est & eorū quę serunt ma lignę admodū patiens, raro vsq; pomiferā arborem, vitem frequentius tolerat, sed nec eius q̄dem fructus maturat ac mitigat, nisi vbi frigora obiectu frōdium cultores arcuere. In ea quondā vrbes celebriores fuere Apollophama, Enos, Nicopolis, Byzantiū, quę postea a Constantino Constantinopolis dicta est, & in maius aucta gloriosissimi Imperij sedes & orientis totius caput delecta, Perinthos Lysimachia Caliopolis. Amnes Hebrus Nestos Strymō. Montes Hēmus Rhodope & Orbelos. Hoīes habet feros asperos & numerosos adeo, vt si, aut vnus Impio regerent, aut idem sentirent, vt historię pat